

Temps Ordinari - Cinquè diumenge

Per FrancescX el dl., 03/02/2025 - 00:00

[Is 6,1-2a,3-8](#)

[1Co 15,1-11](#)

[Lc 5,1-11](#)

Frustració

Uns pescadors renten les xarxes després d'una nit de pesca infructuosa. Es pot imaginar quin devia ser el seu estat d'ànim. Aquest és ben diferent quan s'està ocupat en el minuciós i pesat treball de rentar les xarxes, després d'una nit d'abundosa pesca, a una de treball de pesca en va. Les tècniques, l'enginy i el coneixement del llac dels professionals del mar han restat inútils.

L'estat d'ànim de Pere i dels seus companys no era per rebre i acceptar consells d'un desconegut de les tècniques, del temps apropiat i del lloc apropiat.

Confiança

Enmig, doncs, d'aquest estat d'ànim, ¿com s'atreveia Jesús, un fuster de professió, a formular aquella ordre de pesca tan taxativa? "Tira endins i caleu les xarxes". I aquí hi entra la clau de tota l'escena: la confiança. Per això, Pere, no perquè cregués encertada la proposta de Jesús, sinó la confiança en la seva persona. I amb una d'aquelles espontànies decisions, ben seves, prorramp: "Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem pescat res, però ja que vós ho dieu calaré les xarxes". Ho fa i la pesca és abundosa.

Però l'important del relat no és que la pesca fos extraordinàriament abundant, sinó el valor de la confiança en la persona de Jesús.

No sé si en alguns pescadors, segueix el costum abans de calar les xarxes exclamar com a invocació: "En nom de Déu!"

Seguiment

I la missió de Jesús en aquest món no és aconseguir enxarxar amb abundància varietat de peixos. Jesús, el Fill de Déu, va venir a aquest món per al bé de les persones, per alliberar-les de les males aigües del món interior que endureixen els cors, fets per estimar, i de les males aigües del món que l'envolta i que el porten a ambicionar falsos valors.

Per això, Jesús crida els primers deixebles a col·laborar en aquesta missió que anomena "pescadors d'homes", alliberadors de persones de totes les males aigües perquè puguin encaminar-se a gaudir de la vida nova que Déu, el Pare tenia preparada per tota la humanitat, des de sempre.

I Pere i els seus companys, posant tota la seva confiança en Jesús, se'n van amb ell i aprendre d'ell com seguir la seva missió.

Avui, doncs és una nova oportunitat que se'ns presenta per preguntar-nos i adonar-nos en què confiem, o en qui confiem a la nostra vida.

Quin sentit té Jesús i el seu ensenyament a la nostra vida? És una figura decorativa, complementària o intermitent al llarg del temps? Quina influència té en les nostres decisions i actuacions. La persona, la vida i els ensenyaments de Jesús ¿ens fan modificar en determinats moments els nostres primers impulsos o decisions?

Els primers deixebles ho van supeditar tot a Jesús! I jo, què em reservo per a mi?

ETIQUETES

[FRUSTRACIÓ](#) [CONFIANÇA](#) [SEGUIMENT](#)